

Tožba, vložena 12. avgusta 2013 – Gruppo Norton proti UUNT – Marín Nicolás (Gruppo Norton S.r.l.)

(Zadeva T-427/13)

(2013/C 313/56)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Gruppo Norton Srl (Carini, Italija) (zastopnik: M. García Lirola, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Victoriano Marín Nicolás (Alcantarilla, Španija)

Predlog

Tožeča stranka predlaga Splošnemu sodišču, naj:

— se izda sodba, s katero se odloči o vsebini in ugotovi vpisu znamke za vse prijavljene proizvode.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka „Gruppo Norton S.r.l.“ za proizvode iz razredov 7 in 9 – Prijava znamke Skupnosti št. 10 169 753

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Victoriano Marín Nicolás

Navajana znamka ali znak: španska znamka „NORTON HISPANO“ za proizvode iz razreda 9

Odločba oddelka za ugovore: delna ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: nedopustnost pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(5) Uredbe št. 207/2009

Tožba, vložena 19. avgusta 2013 – IOC-UK proti Svetu

(Zadeva T-428/13)

(2013/C 313/57)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Iranian Oil Company UK Ltd (IOC-UK) (London, Združeno kraljestvo) (zastopniki: J. Grayston, solicitor, P.

Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, M. Gambardella, D. Sellers in N. Pilkington, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razglasi za ničen Sklep Sveta 2013/270/SZVP z dne 6. junija 2013 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 156, str. 10) in Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 522/2013 z dne 6. junija 2013 o izvajanju Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu v delu, v katerem se nanašata na tožečo stranko, in

— naloži Svetu stroške postopka v tej zadevi.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka navaja sedem tožbenih razlogov, ki se nanašajo na kršitev bistvenih postopkovnih zahtev ter na kršitev pogodb in pravnih pravil za njihovo izvajanje: kršitev pravice do izjave, pomanjkljiva obrazložitev, kršitev pravice do obrambe, očitna napaka pri presoji, kršitev temeljnega načela sorazmernosti, kršitev temeljnega načela enakega obravnavanja in nediskriminacije in kršitev lastninske pravice.

Tožeča stranka navaja, da je Svet ni zaslišal, pri čemer ni nobenega elementa, ki bi to upravičeval. Poleg tega naj bi bila obrazložitev Sveta pomanjkljiva. Na zahtevo tožeče stranke, naj se obrazložitev dopolni in naj se ji omogoči dostop do dokumentov, Svet še ni odgovoril, razen kratkega dopisa, v katerem je potrdil njen prejem. S temi opustitvami je Svet kršil pravico tožeče stranke do obrambe, ker ni mogla učinkovito oporekati ugotovitvam Sveta, saj z njimi ni bila seznanjena. Poleg tega Svet ni obrazložil navedbe, da bi zaradi tega, ker NIOC posredno obvladuje tožečo stranko, iranski državi nastala ekonomska korist, ki bi bila nasprotna cilju izpodbijanih sklepa in uredbe. Tožeča stranka v zvezi z razlogi za svojo navedbo na seznamu meni, da so ti razlogi bodisi nezadostni bodisi neveljavni, zaradi očitne napake pri presoji. Poleg tega, gledano na splošno, naj bi iz primerjave ciljev sklepa, s katerim je bila uvrščena na seznam, in dejanskega vpliva tega sklepa na tožečo stranko izhajalo, da je ta sklep nesorazmeren. Nazadnje, Svet naj bi s tem, da je sprejel ukrepe, za katerim ni mogoče ugotoviti, da so sorazmerni, kršil lastninsko pravico.